الحاج خلیل الله ناظم باختری
همبورگ ـ جـــرمنی

صلاح طبیعت

ایی کاش اگـــر بنـــای زمین و زمان نبود در آزمـــونِ چـــرخ فلک ایـن جهان نبود
آدم نـــــبود و حکمـــت تکـــثیر آدمـــــی آمـــد و رفـت و قـــافـــله و کاروان نبود
انسان نـــبود و فلسفه شـــــاه و یـــا گـــــدا ظـلم و ســـتم بـــه مـــردم بی خانمان نبود
طفلی نبود و فصل جـــوانی و عیش و نوش پـــیری نـــبود و درد کـــمر بـــی گمان نبود
بیـــمار بـــی بضاعـت و تکلیف دمـــبدم فـــکر دوا و داکـتر و تـــــرس جان نبود
قـوم و زبـان و سـرخ و سپید و سیاه و سبز خشم و نفـــاق عـــالـــــم هستی عیان نبود
مـــــا و شما و فتنهِ تـــــوفـــیرِ این و آن خصم و عـدوی جـــانِ من و دیگران نبود
ظالـم نبـــود و رســـمِ شقاوت درین جهان مظلوم نـــبود و نـــالـــه و آه و فغان نبود
دردِ فـراق و سلسلهٔ مـــــرگ و زندگی قتل و قتال و مـــردن پـــیر و جـوان نبود
عـــاشق نـــبود و ســـوز دل و عشـــقِ آتشین معشوق و بـــیوفـــایـــی و نـــــاز بتـان نبود
در بـین دوســتان و عـــزیـــزان و اقـــربـــان دیـــدم کـــه مهر و اُلفت خُـرد و کلان نبود
رنـگ رنـگ زندگانی و صد لیل و صد نهار یکسو بهـــار تـــازه و یکسو خزان نبود؟
دزد وعسس شـــریک هـــم اند و درین میـان دیـــدی کـه در صلاح طبـــیعت امان نبود

«**نـــاظـــم**» سخن به محضرِ ارباب معرفت
کـــــردم بـــیان و مغـــفرتِ امتحان نبود